

Per què l'ANC és més independentista que Junts

«Si les energies que dediquen a semblar més independentistes que ningú les dediquessin a respectar més independentistes que ningú, potser estaríem en millors condicions per ser més independents que ningú»

Dolors Feliu, durant la manifestació de l'ANC de la Diada | Adrià Costa

La ressaca de la Diada no ha estat la ressaca més discreta de la nostra vida. Abans d'enllitar-nos no vam beure el gotet d'aigua que diuen que va tan bé per evitar els turments de l'endemà. I per això hem viscut uns dies durs, duríssims, protagonitzats per una Assemblea que, arran de l'èxit de la manifestació, no ha parat de martellejar-nos amb una nova proposta tant inesperada com esperable.

El missatge de l'ANC al Govern, a grans trets, ha vingut a ser aquest: denunciem que no es va tenir prou preparada la DUI del 2017 ni es va anar a la una, i per això instem al Govern a aixecar la declaració d'aquí a uns quants mesos amb encara menys preparació, menys unitat i, sobretot, menys ganes.

La traducció realista del pla no té fissures. Es tracta d'una nova jugada mestra que -tenint en compte el context de desmobilització actual- fa una mica de mandra de sentir, més que res perquè es veu d'una hora lluny que té un únic objectiu. El mateix objectiu que ens mou a tots des del desastre del 2017: semblar més independentista que l'independentista del costat.

El dol continua, la ràbia es perpetua, i la irracionalitat s'eternitza. I en un panorama com

aquest, el mapa de traïdors cada dia eixampla una mica més les seves fronteres. Per això cal estar alerta i estar sempre pendent dels moviments de l'independentista del costat, no fos cas que per un moment pogués semblar que els nostres sentiments no s'adeqüen a l'activisme pertinent.

[noticiadiari]2/239416[/noticiadiari]

Les causes que han dut l'Assemblea a fer ara una proposta com aquesta són senzilles d'endevinar. Hi ha la finestra d'oportunitat de la Diada, és clar. Les Diades estan fetes per aprofitar-les i apretar. Però, sobretot, hi ha l'esclat populista de Junts. El partit de Borràs i Turull fa temps que s'està *currant* el posat de semblar més independentista que Esquerra (amb la inestimable ajuda sensorial de la formació que encara avui dirigeix Junqueras). I aquest posat havia quedat especialment escenificat durant els dies previs a la Diada, amb la negativa d'Esquerra a assistir a la manifestació.

Per l'Assemblea, doncs, era urgent fer un cop de puny sobre la taula i semblar encara més independentista que un partit col·laboracionista com Junts, que forma part d'un Govern excel·lentment botifler. No podia ser que Junts els robés el lideratge en l'aferrissada lluita per ser més independentista que els altres. Calia fer alguna proposta que els situés en un altre estadi, i calia fer-la ràpidament, encara que no tingués massa sentit ni encaixés amb el país que tenim avui a les mans. I l'ha feta, és clar que l'ha feta. Perquè l'ANC, per si no ho sabíeu, és més independentista que Junts.

Ens trobem, encara, en aquest huracà autodestructiu. Una cursa inacabable per guanyar l'or més inútil del món. Aquesta setmana l'Assemblea haurà semblat més independentista que Junts, i la setmana que ve Junts intentarà fer alguna altra performance per no semblar gaire menys independentista que l'Assemblea. De fet, la proposta de Dolors Feliu ja ha començat a activar un sector del partit, que durant uns dies tornarà a fer veure que vol sortir im-me-dia-ta-ment del Govern.

Tot plegat, una desgràcia sense una data de caducitat prevista. I una pena, perquè si les energies que dediquen a semblar més independentistes que ningú les dediquessin a respectar més independentistes que ningú, potser a hores d'ara estariem en millors condicions per arribar a ser més independents que ningú.